

بهبود یادگیری مشارکتی در سیستمهای چندعاملی Cooperative learning improvement in multi-agent systems

داریوش حسن پور آده **۹۳۰۸۱۶۴**

استاد راهنما: دكتر يالهنگ

خلاصه

اهمیت مشارکت و کار جمعی را نمی توان نادیده گرفت و می توان گفت راز بزرگ موفقیت انسان و حیوانات همین اجتماعی بودن است. محققان هوش مصنوعی که همیشه دنبال رسیدن به یک هوشمندی در ماشین بوده اند، در این راه از انسان و حیوانات الگوبرداریهای زیادی داشته اند که یکی از این الگوبرداریها شاخه سیستمهای چندعاملی را در هوش مصنوعی به وجود آورده است. مثل جوامع انسانی و حیوانی که گاهی مشارکتی و گاهی رقابتی به زندگی می پردازند، سیستمهای چندعاملی نیز در زیرشاخههای مشارکتی و رقابتی موردپژوهش قرار می گیرند. در این پژوهش که با هدف بهبود یادگیری مشارکتی در سیستمهای چندعاملی است. انجام خواهد شد تکیه بر روی مشارکت و مهمتر از آن یادگیری مشارکتی در سیستمهای چندعاملی است. باوجود عمر کمی که سیستمهای چندعاملی و مخصوصاً یادگیری مشارکتی دارد پژوهشهای فراوانی در این زمینه صورت گرفته که می توان شروع آن را با [۱، ۲] دانست که با هدف افزایش سرعت یادگیری در یادگیری در یادگیری تقوبتی ارائه شد.

بعد از آنهم در تکمیل این کار پژوهشهایی صورت گرفته که معمولاً تقلید از یادگیری انسان است. ارائه ایدههایی چون تقلید، پند دهی، خبرگی و تختهسیاه که مفید هم بودهاند. نکته مهمی که در کارهای گذشته وجود دارد تخصیص یک وزن برای تمام جدول(که میزان پاداش تجمعی تجربه شده برای تمامی عمل_حالتها در این جدول ذخیره میشوند و معیاری برای تصمیم گیری عامل در محیط میباشد) است در صورتی که ممکن است قسمتی از جدولی که وزن بالایی میگیرد به درستی مقدار نگرفته باشد و باعث یادگیری نادرست شود. برای حل این مشکل میتوان برای هر سلول وزن در نظر گرفت که به دلیل مشکل بودن محاسبه وزن زمانگیر خواهد شد. راه حل دیگر یک تقسیم بندی بهینه از جدول است. هدف نهایی این پژوهش نیز رسیدن به یک تقسیم بندی بهینه و روشی برای محاسبه وزن هر بخش جدول است. در پایان آزمایشهایی انجام خواهد شد که نشان دهنده نکات مثبت و منفی کار باشد. آزمایشهای انفرادی، که نشان دهنده مثبت و منفی بودن اثر کار است.

کلمات کلیدی: ۱ _ سیستمهای چندعاملی ۲ _ یادگیری مشارکتی ۳ _ یادگیری تقویتی

موضوع کلی و زمینه اصلی تحقیق

یادگیری یکی از بزرگترین دغدغههای رشتههای مختلفی چون روانشناسی، هوش مصنوعی و ... است که در هوش مصنوعی منجر به شاخه یادگیری ماشین شده است. میشل در [۳] تعریفی برای یادگیری آورده است.

تعریف ۱: یادگیری یعنی اینکه یک عامل رفتارش را بر اساس تجربیات گذشتهاش، عوض کند. معمولاً در تحقیقات یادگیری ماشین از یادگیری انسان و حیوانات الگوبرداری می شود که این تقلیدها نتایج خوبی به دنبال داشته است؛ یکی از بزرگترین الگوهایی که می توان از زندگی انسان و حیوانات برداشت زندگی گروهی و جمعی آنهاست که گاه به مشارکت و گاه به رقابت می انجامد. در این پژوهش تمرکز بر روی مشارکت در زندگی جمعی است که ما را به مفهوم یادگیری مشارکتی می رساند. در سالهای اخیر تحقیقات زیادی درزمینه یادگیری مشارکتی ارائه شده است.

تعریف ۲: سیستمی که در آن چند عامل برای رسیدن به یک هدف و یا انجام یک وظیفه ی مشترک باهم همکاری میکنند، سیستم چندعاملی مشارکتی نامیده می شود.

همچنین اثبات شده که یادگیری مشارکتی از سرعت و قدرت بالاتری نسبت به یادگیری انفرادی برخوردار است. معمولاً در یادگیری مشارکتی از یادگیری تقویتی و معروفترین عضو این خانواده یعنی یادگیری Q استفاده می شود و نتایج نیز قابل توجه بوده و نشان می دهد که این ترکیب می تواند یک روش یادگیری قدر تمند باشد. می توان بزرگترین دغدغه های این شاخه را به صورت سؤالاتی مطرح نمود.

- ١. چه زمان بايد اطلاعات عاملها منتقل شود؟
- ۲. اطلاعات باید به کدام عامل فرستاده شود و یا از کدام عامل دریافت شود؟
 - ٣. چه ميزان اطلاعات بايد ارسال شود؟
 - ۴. چگونه این اطلاعات با اطلاعات خود عامل ترکیب شود؟

رسیدن به پاسخ سؤالات بالا میتواند یادگیری را تا حد زیادی بهینه نماید. در اکثر کارهایی که انجام شده به موضوع نحوه ترکیب بحث شده و معمولاً کل جدول ارسال می شود.

مروری بر کارها و نتایج گذشته

با وجود اینکه یادگیری مشارکتی زمینه نسبتاً جدیدی در یادگیری ماشین محسوب می شود کارهای فراوانی در این زمینه انجام شده است و همانگونه که گفته شد معمولاً الگوبرداری از رفتار انسانها یا حیوانات بوده است. می توان گفت اولین تلاش در زمینه یادگیری مشارکتی برمیگردد به [۱، ۲] که مکانیزمی برای افزایش سرعت یادگیری تقویتی با مشارکت بین عاملها ارائه نمودند. بعد از آن تان در [۵] سه روش انتقال برای یادگیری مشارکتی مطرح نموده و به مقایسه عملکرد چند عامل هنگام استفاده از یادگیری مشارکتی و بدون استفاده از یادگیری مشارکتی پرداخته که نشان می دهد درصورتیکه مشارکت بهدرستی پیادهسازی شود می تواند برای کلیه عاملها مفید باشد. روشی که در این مقاله استفاده شده بر اساس میانگینگیری از جداول Q عاملها است که نام روش را نیز ۱۵۸ نهاده است. بعد از آن برنجی و همکاران در [۶] به مزایای روش یادگیری مشارکتی پرداخته است.

برنجی در مقاله بعد خود نیز مفهوم یادگیری مشترک را مطرح نمودند که در آن سیاست بین عاملها مشترک بوده و عاملها می توانند آن را بروز رسانی نمایند [۷] سپس تووافن در [۸] به تقلید که یکی از ابزارهای یادگیری انسان است اشاره نموده است. بعد از آن یادگیری جمعی که آن نیز برگرفته از انسان است توسط گارلند در [۹] مطرح شد که با الهام از ایده شناخت توزیع شده در علوم اجتماعی شکل گرفته است. سپس ایده پند دادن عاملهای باتجربه و پند گرفتن عاملهای تازه کار نونس در [۱۰] آمد؛ و بعد احمدآبادی یادگیری بر مبنای خبرگی را در [۱۱] ارائه نمودند، بعد از آن نیز یادگیری تختهسیاه در [۱۲] ارائه شده است. در سال ۱۳۹۲ خانم پاکیزه با در نظرگرفتن چندین معیار (مانند میزان پاداش جمع شده، میزان جریمههای اخذ شده و غیره توسط عامل) برای عوامل در مرحله ادغام دانش این عوامل، نشان دادند که این معیار شرایب ترکیب موثر برای ترکیب دانش عاملها استفاده شوند [۱۹]. چند سال بعد در سال ۱۳۹۵ آقای میرزایی با معرفی معیار کوتاه ترین مسیر تجربه شده یادگیری مشترک را تسریع بخشیدند و نشان دادند که این معیار کوتاه ترین مسیر تجربه شده مزایای بیشتری نسبت به معیارهای خانم بخشیدند و نشان دادند که این معیار کوتاه ترین مسیر تجربه شده مزایای بیشتری نسبت به معیارهای خانم پاکیزه دارد و می تواند نتایج بهتری بدست بدهد [۱۵].

ضرورت انجام، دیدگاه و اهداف تحقیق پیشنهادی

معمولاً یادگیری تقویتی را با یادگیری Q می شناسیم که مهمترین عضو خانواده یادگیری تقویتی است. اصلی ترین رکن در یادگیری Q جدولی با همین نام است که یادگیر باید بتواند در طول یادگیری بهدرستی این جدول را تکمیل نماید و معمولاً روشهایی که بر مبنای یادگیری تقویتی ارائه شده با هدف تسریع در بروز رسانی این جدول بوده است. تقریباً می توان گفت دلیل به وجود آمدن یادگیری تقویتی نیز همین بود و با این

¹Simple Averaging

ایده که عاملها بتوانند با مشارکت زودتر جدول خود را کامل کنند شروع به کار نمود اما چالشهایی وجود داشته که باعث تولید ایدههای فراوانی در این زمینه شده است.

روشهایی که تا به حال ارائه شدهاند برای تمام جدول ضریبی تخصیص میدهند. درنهایت مجموع این جداول با ضرایبی که جمع یک دارند محاسبه می شود. معمولاً روشهای ارائه شده برای تولید همین ضرایب بوده است؛ اما اینکه برای تمام جدول یک مقدار در نظر گرفته شود می تواند گاهی نتیجه منفی داشته و مقادیر جدول را نادرست نماید. همچنین در نظر گرفتن و محاسبهی معیاری برای تک تک موقعیت/عملها می تواند هزینه ی زمانی و مکانی زیادی به سیستم یادگیرنده تحمیل کند.

تحقیقات خانم پاکیزه و آقای میرزایی [۱۴، ۱۵] یک مبادلهای بین محاسبه ی ضرایب تاثیر کلی و جزئی درنظر نگرفتهاند، بدین معنی که یا از اطلاعات کلی عاملها برای ارائه ی یک معیاری استفاده میکنند با به محاسبه ی معیاری برای تکتک حالت/عملها میپردازند، همچنین در هنگام ترکیب دانش خاصیت غیرافزایشی بودن دانشهای عوامل را که در ماهیت مساله وجود دارد را در نظر نگرفتهاند [۱۶]. همچنین تاثیر استفاده از دیگر روشهای اکتشاف چون اپسیلون حریصانه بررسی نشده است.

در این پژوهش به بررسی امکان ارائهی محاسباتی نرم برای معیارها خواهیم پرداخت، با این هدف که سعی شود تعادلی بین کلی و جزئی نگری به عملکرد عاملها در هنگام ادغام دانشهای آنها برقرار شود. همچنین تاثیر دیگر روشهای انتخاب عمل را در ترکیب با معیارهای ارائه شده را مورد بررسی قرار میدهیم و دستاوردهای این پژوهش را با در نظر گرفتن ماهیت غیرافزایشی بودن ذات مساله ارائه خواهیم داد.

نحوه ارزيابي دستاوردهاي تحقيق

برای آزمایش روشهایی که در یادگیری مشارکتی ارائه می شود محیطهای زیادی وجود دارد که دو مورد از مهمترین آنها پلکان «مارپیچ» و «صید و صیاد» است که هر یک بر معیارهایی تأکید دارند. پلکان مارپیچ محیطی ساده و ایستا است و صید و صیاد یک محیط پیچیده و پویا است. خود آزمایشها نیز به دو دسته مقایسه با روشهای قبلی و آزمونهای انفرادی تقسیم خواهد شد. تا هم بتوان به مقایسه با روشهای قبلی پرداخت و هم نکات مثبت کار را نمایش داد.

جدول زمانبندي تحقيق

	زمان شروع	زمان خاتمه
، مقالات و شناخت كامل موضوع	_	اواسط آبان ۹۵
ازی	اواسط آبان ۹۵	اواخر آذر ۹۵
تحليل و آزمايش	اواخر آذر ۹۵	اواخر دی ۹۵
ی پایاننامه و آمادگی جهت دفاع	اواخر دی ۹۵	اواخر اسفند ۹۵
	فرورد	ين ۹۶

 $^{^{1}\}epsilon$ -greedy

- [1] S. D. Whitehead, "A complexity analysis of cooperative mechanisms in reinforcement learning.," in AAAI, pp. 607–613, 1991.
- [2] S. D. Whitehead and D. H. Ballard, A study of cooperative mechanisms for faster reinforcement learning. University of Rochester, Department of Computer Science Rochester, NY, 1991.
- [3] T. M. Mitchell, "Machine learning. 1997," Burr Ridge, IL: McGraw Hill, vol. 45, p. 37, 1997.
- [4] L. Panait and S. Luke, "Cooperative multi-agent learning: The state of the art," Autonomous agents and multi-agent systems, vol. 11, no. 3, pp. 387–434, 2005.
- [5] M. Tan, "Multi-agent reinforcement learning: Independent vs. cooperative agents," in Proceedings of the tenth international conference on machine learning, pp. 330–337, 1993.
- [6] H. R. Berenji and D. Vengerov, "Cooperation and coordination between fuzzy reinforcement learning agents in continuous state partially observable markov decision processes," in Fuzzy Systems Conference Proceedings, 1999. FUZZ-IEEE'99. 1999 IEEE International, vol. 2, pp. 621–627, IEEE, 1999.
- [7] H. R. Berenji and D. Vengerov, "Advantages of cooperation between reinforcement learning agents in difficult stochastic problems," in *Fuzzy Systems*, 2000. FUZZ IEEE 2000. The Ninth IEEE International Conference on, vol. 2, pp. 871–876, IEEE, 2000.
- [8] C. Trevarthen, "Learning about ourselves, from children: Why a growing human brain needs interesting companions?," Annual Report-Hokkaido University Research and Clinical Center for Child Development, pp. 9–44, 2004.
- [9] A. Garland and R. Alterman, "Multiagent learning through collective memory," in Adaptation, Coevolution and Learning in Multiagent Systems: Papers from the 1996 AAAI Spring Symposium, pp. 33–38, 1996.
- [10] L. Nunes and E. Oliveira, "Cooperative learning using advice exchange," in *Adaptive* agents and multi-agent systems, pp. 33–48, Springer, 2003.
- [11] M. N. Ahmadabadi, M. Asadpur, S. H. Khodanbakhsh, and E. Nakano, "Expertness measuring in cooperative learning," in *Intelligent Robots and Systems*, 2000.(IROS 2000). Proceedings. 2000 IEEE/RSJ International Conference on, vol. 3, pp. 2261– 2267, IEEE, 2000.
- [12] N. Carver and V. Lesser, "Evolution of blackboard control architectures," *Expert* systems with applications, vol. 7, no. 1, pp. 1–30, 1994.
- [13] J. W. McManus and W. L. Bynum, "Design and analysis techniques for concurrent blackboard systems," *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics-Part A: Systems and Humans*, vol. 26, no. 6, pp. 669–680, 1996.
- [14] E. Pakizeh, M. Palhang, and M. M. Pedram, "Multi-criteria expertness based cooperative q-learning," *Applied intelligence*, vol. 39, no. 1, pp. 28–40, 2013.
- [15] M. ali mirzaei badizi, "Speed-up cooperative learning in multi-agent systems using shortest experimented path," Master's thesis, Department of Electrical and Computer Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan University of Technology, Isfahan 84156-83111, Iran, 3 2015.
- [16] V. Torra, Y. Narukawa, and M. Sugeno, Non-Additive Measures. Springer, 2014.